

Przyszły Świat

Izrael fizyczny i Izrael duchowy, część druga

Mojżesz wyjaśnił ludowi Izraela, że przestrzegając praw bożych, cieszyć się będzie wielką renomą wśród otaczających go narodów (V Mojż. 4:5-8).

Izrael miał przekonać świat o doskonałości prawa bożego i o korzyściach wynikających z jego praktykowania. Izrael był wielkim narodem w czasach gdy ten system prawny obowiązywał. Naród ten przeżywał szczyt swojej wspaniałości w epoce króla Salomona.

Bóg obdarzył Izrael pokojem, bogactwem, zdrowiem i szczęściem, gdyż król Salomon, tak jak przed nim jego ojciec Dawid, prowadził naród drogą posłuszeństwa wszystkim przykazaniom, ustawom i wyrokom Pana Boga.

Król Dawid udzielił, przed śmiercią, szczególnej wskazówki swojemu synowi Salomonowi:

A gdy się przybliżył czas zgonu Dawida, dał on jeszcze Salomonowi, swojemu synowi, takie rozkazy: Ja idę drogą całej ziemi. Bądź tedy mocny i okaż się mężem! Przestrzegaj wiernie służby Pana, Boga swego, i chodź jego drogami, przestrzegaj jego ustaw, jego przykazań, jego praw i jego ustanowień, jak są napisane w zakonie Mojżeszowym, aby ci się wiodło we wszystkim, co będziesz czynił, i wszystko, dokątkolwiek się zwrócisz. (I Król. 2:1-3)

Prawo to jest nazwane prawem Mojżesza dlatego, że lud przestraszony głosem Boga, wołał, żeby Mojżesz wziął na siebie rolę pośrednika (V Mojż. 5:22-27).

Prestiż Izraela wzbudzał podziw innych narodów. Wielu ludzi, a szczególnie królowa Saba, zachwycano się nie tylko mądrością jaką Bóg dał Salomonowi, lecz również dobrobytem, zdrowiem i szczęściem ludu (I Król. 4 i 10).

Niestety, Izrael odwrócił się od Boga. Zaczął przestrzegać kult idoli - kłaniać się posągom; odrzucił dzieło odpoczynku - siódmy dzień tygodnia, poświęcony przez Boga - woląc honorować inny dzień, dzień Pana Baala; wykluczył roczne święta Wiecznego Boga - zastąpił je świętami pogańskimi (I Król. 12, 13 i 14).

Czy wiedzą Państwo, że nasze społeczeństwo, które nazywa się ``chrześcijańskim'', przestrzega ciągle te właśnie pogańskie święta, zamiast świąt Wiecznego Boga? Iluż to ludzi kłania się posągom, przyjmuje krzyż jako swoje godło, przestrzega świąt pogańskiego pochodzenia, nie mającymi nic wspólnego ze świętami Wiecznego Boga, danymi na wieczność. Człowiek dziwi się, że żyje w społeczeństwie, w którym choroby, wojny, bieda, nędza, łapówkarstwo, bezrobocie, przestępstwa, gwałty i kradzieże są rzeczą powszednią. Świat przestaje wiedzieć co znaczy radość, pokój, pomyślność i zdrowie. Nie zdając sobie

nawet z tego sprawy, ugina się on pod ciężarem przekleństwa, wynikającego z faktu większej wiary w kłamstwa Szatana, niż chęci podporządkowania się Bogu.

Naród Izraela uległ później podziałowi. Jeroboam królował nad dziesięcioma plemionami, które tworzyły królestwo Północy, ze stolicą w Samarii. Rechabeam, syn Salomona, królował nad królestwem Południa, ze stolicą w Jerozolimie. Dwieście lat później, królestwo Północy zostało podbite przez Asyrię, a po następnych stu latach, królestwo Judy, przez Babilon.

Przeczytajmy co Wieczny Bóg zapowiada królowi Jeroboamowi:

Jeśli więc słuchać będziesz wszystkiego, co ci nakazuję, i kroczyć będziesz moimi drogami, i czynić to, co prawe w moich oczach, przestrzegając moich ustaw i przykazań, jak czynił Dawid, sługa mój, wtedy Ja będę z tobą i zbuduję ci dom trwały, jak zbudowałem Dawidowi, i oddam ci Izraela. (I Król. 11:38)

Jeroboam odwrócił się od Boga i poprowadził naród Północy do bałwochwalstwa. Przeczytajmy wyjątek z historycznego opisu tego wydarzenia:

Naradziwszy się tedy, kazał król sporządzić dwa cielce ze złota i ogłosić ludowi: Dosyć już napielgrzymowaliście się do Jeruzalemu; oto bogowie twoi, Izraelu, którzy cię wyprowadzili z ziemi egipskiej. I kazał jednego ustawić w Betelu, a drugiego ustawił w Dan. Rzecz ta stała się pobudką do grzechu, lud bowiem pielgrzymował albo do tego w Betelu albo do tego w Dan. (I Król. 12:28-30)

W fragmencie tym, słowo ``Bóg" jest tłumaczeniem słowa hebrajskiego ``ELOHIM", to znaczy tego samego, które znajdujemy w I Mojżeszowej 1:1, gdzie czytamy: ``Na początku stworzył Bóg niebo i ziemię."

Historia lubi się powtarzać. Podczas pobytu Mojżesza na górze Synaj, Aaron wyprodukował przeciw złotego cielca i nadał mu to samo imię:

...i ułął z tego w formie z gliny posąg cielca. Wtedy oni rzekli: To są bogowie twoi, Izraelu, którzy cię wyprowadzili z ziemi egipskiej. Zobaczywszy to, zbudował Aaron ołtarz przed nim i kazał obwołać: Jutro będzie święto Pana. (II Mojż. 32:4-5)

Cielec ten został również obwołany ``bogiem", słowem tłumaczonym z hebrajskiego ``ELOHIM". A słowo ``Pan" jest tłumaczeniem słowa hebrajskiego ``YHWH".

Wydaje się to Państwu ponad wszelką miarę? Zniewagą?! Obrazą Boga?! A jednak ..., nadajemy dzisiaj to samo imię obrazom i posagom, dziełom nadchnienia artysty, i traktujemy je jako reprezentację Najwyższego Boga i Chrystusa. Rzeczywiście, nie ma nic nowego pod słońcem! Czy myślą państwo, że Bóg docenia to, że ludzie kłaniają się i składają hołd obrazowi czy posagowi, gdy tymczasem zabronił on to w drugim przykazaniu? Nieświadomie, ludzie myślą, że czynią dobrze, postępując według przejętych obyczajów, czy wiedzą jedna czego życzy sobie Bóg?

I Państwo, drodzy czytelnicy, czy są Państwo zainteresowani tym co Bóg mówi? Jakub pisze:

Ale kto wejrzał w doskonały zakon wolności i trwa w nim, nie jest słuchaczem, który zapomina, lecz wykonawcą; ten będzie błogosławiony w swoim działaniu. (Jak. 1:25)

Jakub, będąc inspirowanym przez Boga, wyjaśnia tutaj, że prawo jest doskonałe. Jest ono prawem wolności, gdyż przestrzegając go, jesteśmy wyzwoleni z niewoli grzechu. Błogosławionym i szczęśliwym jest ten kto go przestrzega.

Tymczasem, większość chrześcijan jest przekonana, że prawo jest drobiazgowo, surowe i okrutne. Jest to jednak tylko opinia oparta na nauce religii, a nie na znajomości samego prawa.

Proszę sobie wyobrazić, że są Państwo w więzieniu, w celi śmierci. Sąd orzekł, że są Państwo winni morderstwa z premedytacją i skazał Państwa na śmierć. W dniu wykonania wyroku, kierownik placówki wchodzi do Państwa celi i ...oznajmia Państwu, że są Państwo wolni przez ulaskawienie.

Myśleli Państwo, że życie Państwa dobiega końca, gdy tymczasem otwiera się przed Państwem nowe życie. Ofiarowano je Państwu. Ale czy ulaskawienie to, ten prezent, upoważnia Państwa do popełnienia nowego przestępstwa? Oczywiście, że nie! Jeśli ulaskawiony morderca recydywuje, skazywany jest ponownie.

Ta hipotetyczna sytuacja została Państwu przedstawiona, aby otworzyć Państwu oczy na pewną aberację, powszechnie nauczaną przez większość kościołów ``chrześcijańskich''. Uczy się ludzi, że Chrystus zapłacił karę za ich grzechy. Jest to prawdą! Ale, gdy ktoś zaakceptował ofiarę Chrystusa, czy upoważnia go to do życia w grzechu, według swoich upodobań, wykraczając przeciwko prawu? W takim przypadku, ofiara Chrystusa byłaby zielonym światłem do wszelkich zbrodni, gwałtów i przestępstw. Paweł potwierdza:

Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem łaski Bożej jest żywot wieczny w Chrystusie Jezusie. (Rzym. 6:23)

Kiedy grzesznik pokutuje i przyjmuje ofiarę Chrystusa na wybaczenie swoich grzechów, objęty jest on łaską bożą. Grzechy jego zostają wybaczone i najwyższy wymiar kary zań przewidziny, anulowany. Ale, wszystko to, nie daje mu prawa do życia w nieposłuszeństwie, jak przestępca. Łasce bożej i wierze w oczyszczającą z grzechów krew Jezusa Chrystusa, muszą towarzyszyć uczynki, to znaczy życie w podporządkowaniu i poważaniu prawa.

Wielu ``chrześcijan'' myśli, że nie są objęci prawem ale łaską, i żyje nie biorąc pod uwagę praw bożych. Apostoł Jan jednakże napisał:

Każdy kto popełnia grzech, i zakon przestępuje, a grzech jest przestępstwem zakonu. (I Jana 3:4)

Żyć na marginesie prawa, nie przestrzegać go, znaczy żyć w grzechu, zostać ponownie objętym wyrokiem. Poprzez pokutę i łaskę bożą możemy natomiast otrzymać zbawienie. Zarówno wiara jak i posłuszeństwo są do tego konieczne.

Król Dawid pisze, że prawa boże są wieczne (Ps. 119:160). Apostoł Paweł dorzuca:

Tak więc zakon jest święty i przykazanie jest święte i sprawiedliwe, i dobre.
(Rzym. 7:12)

A także:

Gdyż nie ci, którzy zakonu słuchają, są sprawiedliwi u Boga, lecz ci, którzy zakon wypełniają, usprawiedliwieni będą. (Rzym. 2:13)

Sam Jezus postwierdził:

...ani jedna jota, ani jedna kreska nie przeminie z zakonu, ...(Mat. 5:18)

Czyż jest choćby cień niejasności w tym zdaniu? Wręcz przeciwnie jest ono jasne jak słońce. Komu wierzyć? Chrystusowi, który deklaruje, że nie przeminie z prawa nawet jedna kreska, czy ludziom, którzy próbują przekonać Państwa, że jest ono obalone, że zostało przybite do krzyża. Ludzie, którzy to czynią, myślą prawo duchowe z prawem ofiarnym, które nadane zostało później i rzeczywiście obalone po ofierze Chrystusa. Kiedy pisze:

Albowiem końcem zakonu jest Chrystus, ...(Rzym. 10:4)

Paweł potwierdza, że ofiara Chrystusa anuluje prawo ofiar zwierzęcych, które symbolizowało jedynie wielką ofiarę naszego Zbawcy. Tak jak potwierdza to Paweł w Liście do Hebrajczyków 9:9-10, poprzez swoją ofiarę, Jezus położył kres prawu ofiarnemu.

Proszę pomyśleć, i aby zrozumieć, nie wahać się wejść w sedno rzeczy! Bóg byłby wprowadził święte prawo, sprawiedliwe i dobre, duchowe i trwałe, aby później je obalić bez powodu? Czy mógłby być On na tyle niestały? Proszę nie zapominać, że Bóg jest ten sam, wczoraj, dzisiaj i wiecznie.

Przywódcy tego świata wydają prawa dla dobra publicznego i w interesie obywateli. Ustanawiane są one by utrzymać porządek i zagwarantować wolności. Tak samo jest z duchowym prawem Boga. Zostało ono nadane dla dobra ludzkości.

Zdecydowana większość ludzi nie zna prawa bożego. Człowiek nie wie jak należy żyć. To nie Bóg jednak pozostawił człowieka w tej niewiedzy. Dał On Swoje święte prawo całej ludzkości, aby regulowało postępowanie każdego i wszystkich. Prawo Jego wyjaśnia jak człowiek może żyć w harmonii ze swoim Stwórcą i ze swoim bliźnim, jak żyć szczęśliwie, jak cieszyć się dobrym zdrowiem.

Doktryna, według której prawo przestało istnieć, jest tendencyjną interpretacją Pism i idzie w parze z grubiańską niemoralnością i pomieszaniami seksualnymi, przestępczością, łapówkarstwem, itd.

Człowiek przekonany jest, że może żyć według swojej własnej świadomości, a jednocześnie, wobec wszystkich nieszczęść, które spadają na ziemię, ma tendencję zarzucania Bogu, że nie interweniuje, że jest okrutny, i w ogóle odpowiedzialny za całe zło na ziemi.

Prosimy studiować prawo Boże, stosować je w praktyce. Zrozumieją Państwa wtedy, że Bóg Państwu sprzyja, chroni i opiekuje się Państwem. W ten sposób również staną się Państwa prawdziwymi chrześcijanami.

✉ **Le Siècle à Venir asbl**
Allée du Grand Chéniât, 30
B6280 – Loverval
Belgium

☎ (32) 071-221.308

📠 (32) 071-221.389

💻 le.siecle.a.venir@brutele.be